

6. Ar Direktyvos 2005/29/EB 3 straipsnio 4 dalyje pateikta Bendrijos taisyklių sąvoka susijusi tik su Europos Sąjungos reglamentuose ir direktyvose įtvirtintomis nuostatomis ir jas perkeliančiomis nuostatomis, o gal ji apima ir Europos Sąjungos teisės principus perkeliančias teisės aktų nuostatas;
7. Ar specialiosios nuostatos taikymo principu, įtvirtintu Direktyvos 2005/29/EB 10 konstatuojamojoje dalyje ir 3 straipsnio 4 dalyje, ir Direktyvos 2002/22/EB 20 ir 21 straipsniais bei Direktyvos 2002/21/EB⁽⁴⁾ 3 ir 4 straipsniais draudžiama atitinkamas nacionalines perkeliančias nuostatas aiškinti taip, kad reglamentuojamame sektoriuje, kurio teisės normos apima vartotojų apsaugos taisykles ir suteikia reglamentavimo ir sankcijų skyrimo įgaliojimus sektoriuje veikiančiai tarnybai, elgesiui, kuris gali būti laikomas „agresyvia veikla“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2005/29/EB 8 ir 9 straipsnius, arba „bet kuriuo atveju agresyvia“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2005/29/EB I priedą, visada turi būti taikoma bendrosios teisės normos, susijusios su nesąžininga veikla, net jeigu yra sektoriaus teisės normų, priimtų siekiant apsaugoti vartotojus ir pagrįstų Sąjungos teisės nuostatomis, kuriomis išsamiai reglamentuojama ta pati „agresyvi veikla“ ir „bet kuriuo atveju agresyvi“ arba „nesąžininga veikla“.

⁽¹⁾ (Pastaba: šioje santraukoje prejudiciniai klausimai išdėstyti taikant tęstinę numeraciją, kuri skiriasi nuo numeracijos nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, kurioje buvo pateiktos dvi klausimų grupės netaikant tęstinės numeracijos).

⁽²⁾ 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, p. 22).

⁽³⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų Direktyva) (OL L 108, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 367).

⁽⁴⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų Direktyva) (OL L 108, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349).

2017 m. kovo 30 d. Lenkijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. sausio 19 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-701/15, *Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen* (LUBELSKA)

(Byla C-162/17 P)

(2017/C 239/28)

Proceso kalba: lenkų

Šalis

Apeliantė: Lenkijos Respublika, atstovaujama Bogusław Majczyna

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Apeliantės reikalavimai

— Panaikinti 2017 m. sausio 19 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) sprendimą *Stock Polska – EUIPO Lass & Steffen* (LUBELSKA), T-701/15.

— Gražinti bylą iš naujo nagrinėti Bendrajam Teismui.

— Nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Lenkijos Respublika prašo panaikinti 2017 m. sausio 19 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) sprendimą *Stock Polska – EUIPO Lass & Steffen* (LUBELSKA), T-701/15 (EU:T:2017:16) ir gražinti bylą iš naujo nagrinėti Bendrajam Teismui.

Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė *Stock Polska sp. z o.o.*, kurios buveinė Liubline, ieškinį dėl 2015 m. rugsėjo 24 d. Vidaus rinkos reguliavimo tarnybos (VRDT, dabar – Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)) apeliacinės tarybos sprendimo byloje R 1788/2014-5 ir paliko galioti 2014 m. gegužės 14 d. EUIPO sprendimą dėl atsisakymo registruoti *Stock Polska sp. z o.o.* Europos Sąjungos prekių ženklą.

Bendrojo Teismo ir EUIPO sprendimais, remiantis 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklų⁽¹⁾ 8 straipsnio 1 dalies b punktu, atsisakoma leisti registruoti prekių ženklą „Lubelska“ dėl jo panašumo į prekių ženklą „Lubeca“, dėl kurio atsiranda galimybė suklaidinti atitinkamą visuomenę Vokietijos teritorijoje, kur ankstesnis prekių ženklas „Lubeca“ yra saugomas, kiek tai susiję su šiuo prekių ženklu žymimų prekių kilme.

Lenkijos Respublika skundžiamo sprendimo atžvilgiu nurodo šiuos apeliacinio skundo pagrindus:

1. 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklų 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimą, nes nebuvo atliktas visapusiškas galimybės suklaidinti vertinimas, pagrįstas bendru prekių ženklų daromu įspūdžiu, atsižvelgiant į skiriamuosius ir dominuojančius elementus, ypač atsižvelgiant į tai, kad žymens panašumo į ankstesnį prekių ženklą vertinimas nepagrįstai buvo apribotas vienu to žymens elementu (žodiniu elementu).

Bendrasis Teismas padarė klaidą nusprenddamas, kad dviejų prekių ženklų panašumo vertinimą galima apriboti tik vieno iš šių sudedamųjų prekių ženklų sudarančių elementų (žodinio elemento) nagrinėjimu ir lyginti šį elementą su kitu prekių ženklu, neatsižvelgiant į vaizdinį elementą ir prieš tai nenustačius, kad žodinis elementas yra dominuojantis, o vaizdinis elementas neturi reikšmės. Bendrasis Teismas tik konstatavo, kad vaizdinis elementas turi silpnesnį skiriamąjį požymį, tačiau neatkreipė dėmesio į tai, kad silpnas elemento skiriamasis požymis nebūtinai reiškia, kad tas elementas negali dominuoti.

2. Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto, vienodo požiūrio, gero administravimo ir teisinio saugumo principų pažeidimą dėl to, kad EUIPO nesilaikė ankstesnės EUIPO gairėse išdėstytos savo sprendimų praktikos, ir dėl to priėmė tai praktikai prieštaraujantį sprendimą.

Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad EUIPO nesilaikė ankstesnės gairėse išdėstytos savo sprendimų praktikos dėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto ir į tai, kad nebuvo ypatingų aplinkybių, pateisinančių tos praktikos nesilaikymą.

3. Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimą atliekant galimybės suklaidinti vertinimą ir teisingais pripažinus faktus, kurie neatitinka visuotinai žinomų faktų, bei neatsižvelgus į visuotinai žinomus tikrus faktus, dėl ko buvo iškraipytos faktinės aplinkybės ir įrodymai, būtent:

- a) visuotinai žinomu faktu pripažinus tai, kad vidutinis Vokietijos vartotojas nežino pavadinimo „Lubeca“ reikšmės, neatsižvelgus į tai, kad lotyniškų miestų pavadinimų (t. y. Lubeca) žinojimo lygis neturi jokio ryšio su lotynų kalbos mokėjimo lygiu ir į tai, kad alkoholinių gėrimų vartotojai teikia didelę reikšmę tokių gėrimų geografini kilmei,

- b) visuotinai žinomu faktu pripažinus tai, kad vaizdinis karūnos formos elementas yra plačiai naudojamas alkoholinių gėrimų etiketėse.

- 4) Pareigos motyvuoti pažeidimą taikant Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą:

- a) nenurodžius, kurį žymens elementą Bendrasis Teismas pripažino dominuojančiu,

- b) nenurodžius faktų, pagrindžiančių teiginį, kad žodžio „Lubeca“ reikšmės nežino vidutinis Vokietijos vartotojas.

⁽¹⁾ OL L 78, p. 1.